

Sygn. akt I CSK 161/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku Powiatu M.
przy uczestnictwie P. sp. z o.o. w W.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt I Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnik postępowania zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 29 września 2016 r. naruszenie art. 49 § 1 k.c. w związku z art. 305¹ k.c. i art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, naruszenie art. 305¹

w związku z art. 305² § 2 k.c., naruszenie art. 227 w związku z art. 278 § 1 k.p.c. oraz naruszenie art. 232 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania złożonej skargi kasacyjnej uczestnik postępowania uzasadnił oczywistą jej zasadnością ze względu na oczywiste naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 227 w związku z art. 278 § 1 k.p.c. wskutek oddalenia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw urządzeń sanitarnych i gazociągów co do istnienia i stanu urządzeń przesyłowych na nieruchomości wnioskodawcy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). Przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać

na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W niniejszej sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia oczywistego naruszenia we wskazanym wyżej znaczeniu powołanych w skardze przepisów art. 227 w związku z art. 278 § 1 k.p.c. Bezzasadność wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej, umotywowanego oczywistym naruszeniem tych przepisów, uwidacznia się szczególnie wyraźnie w kontekście wysuwanych w apelacji na czoło twierdzeń skarżącego o przysługiwaniu mu tytułu prawnego do urządzeń przesyłowych znajdujących się na nieruchomości wnioskodawcy.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej uczestnika postępowania do rozpoznania.

